

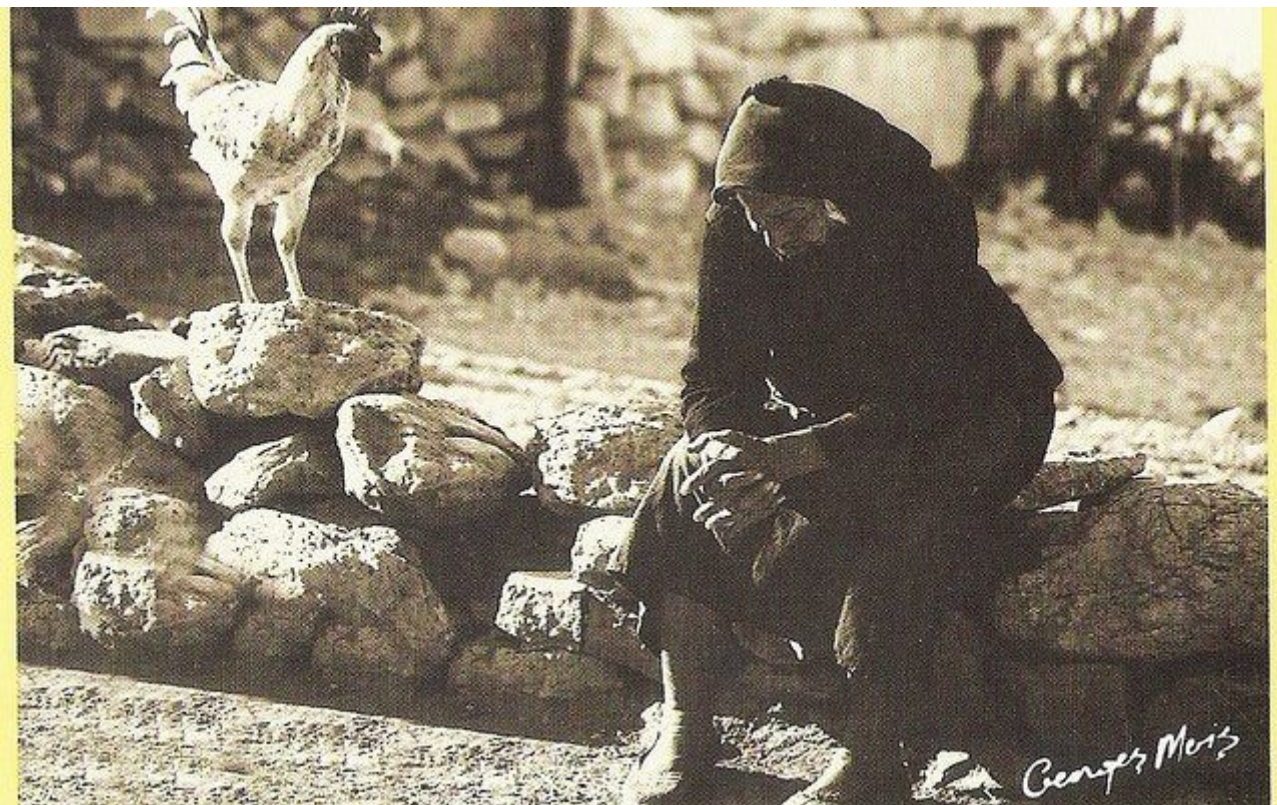
19 Μαΐου 2022

Ἡ μάνα τοῦ ξενιτεμένου

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία)

“Σ’ αφήνω γειά, μαννούλα μου, σ’ αφήνω γειά, πατέρα,
έχετε γειά, αδερφάκια μου καὶ σεῖς ξαδερφοπούλεις.

Θὰ φύγω, θὰ ξενιτευτῶ, θὰ πάω μακριὰ 'ς τὰ ξένα.
Θὰ φύγω, μάννα, καὶ θὰ ρτῶ καὶ μὴν πολυλυπειέσαι.
Ἄπο τὰ ξένα ποὺ βρεθῶ, μηνύματά σοῦ στέλνω
μὲ τὴ δροσιὰ τῆς ἄνοιξης, τὴν πάχνη τοῦ χειμῶνα,
καὶ μὲ ταστέρια τουρανοῦ, τὰ ρόδα τοῦ Μαΐου.
Θανά σοῦ στέλνω μάλαμα, θανά σοῦ στέλνω ἀσήμι,
θανά σοῦ στέλνω πράματα, π' οὐδὲ τὰ συλλογειέσαι.
-Παιδί μου, πάινε 'ς τὸ καλὸ κι' ὅλοι οἱ ἅγιοι κοντά σου,
καὶ τῆς μαννούλας σου ἢ εὐχὴ νὰ εἶναι γιὰ φυλαχτό σου,
νὰ μὴ σὲ πιάνει βάσκαμα καὶ τὸ κακὸ τὸ μάτι.
Θυμήσου μέ, παιδάκι μου, κ' ἐμὲ καὶ τὰ παιδιά μου,
μὴ σὲ πλανέση ἢ ξενιτεία καὶ μᾶς ἀλησμονήσης.
-Κάλλιο, μαννοῦλα μοῦ γλυκεία, κάλλιο νὰ σκάσω πρῶτα,

παρὰ νὰ μὴ σᾶς θυμηθῶ ‘ς τὰ ἔρημα τὰ ξένα.”

Δώδεκα χρόνοι ἀπέρασαν καὶ δεκαπέντε μῆνες,
καράβια δὲν τὸν εἶδανε, ναύταις δὲν τόνε ξέρουν.

Πρῶτο φιλι ἀναστέναξε, δεύτερο τὸν πλανάει,
τρίτο φιλι φαρμακερὸ τῆ μάνα ἀλησμονάει.

Πηγή: agiazoni.gr